

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἀναγινωσκομένου τοῦ Προοιμακοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἱερεὺς ἵσταται ἀσκεπῆς παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Τραπέζῃ καὶ ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς ἐξῆς τοῦ Δυχτικοῦ εὐχάς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεήμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ Σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ Σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· Σὺ εἶ Θεὸς ὁ μόνος καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός Σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυρί· εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Εὐχή Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ Σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ Σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν Σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός Σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς Σῆς ἀληθείας καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι Σὸν τὸ κράτος, καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Εὐχή Γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων Σου ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά Σου, καὶ μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους Σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι Σὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θελημά Σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Εὐχή Δ'.

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρῃσον τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Σου τοῦ δοῦναι μερῶς καὶ κληῖρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων Σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς Σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Σου. Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ε'.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀγρίᾳ Σου παλάμῃ συνέχων τὰ συμπάντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν Σου καὶ τοῦ ἐλέους Σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ Σῆι ἀγαθότητι· καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ μαναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή ΣΤ'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγῆτῳ ἀγαθοσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν τὰ

σύμπαντα· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρη-
 σάμενος καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην
 βασιλείαν διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἡμῖν ἀγαθῶν·
 ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ τὰς νῦν ἡμέρας τὸ παρελθὸν
 μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν
 καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς
 ἁγίας δόξης Σου, ὑμνοῦντας Σε τὸν μόνον ἀγαθὸν
 καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
 καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ζ'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστός, ὁ μόνος ἔχων
 ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτί-
 σιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀνὰ μέσον
 τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ τὸν μὲν
 ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ
 καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώ-
 σας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης
 ὥρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν Σου ἐν ἐξομολογή-
 σει καὶ τὴν ἐσπερινήν σου δοξολογίαν προσαγαγεῖν·
 αὐτός, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευ-
 χὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, καὶ πρόσδε-
 ξαι αὐτὴν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν
 τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν νύκτα εἰρηνικὴν·
 ἐνδυσσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου
 νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει
 διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς

ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης δια-
βλικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, δέσποτα τῶν
ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς
κύριαις ἡμῶν κατανυγόμενοι μνημονεύωμεν ἐν νυ-
κτὶ τοῦ ὀνόματός Σου καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν
ἐπιτολῶν καταυγαζόμενοι ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς δια-
νστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς Σῆς ἀγαθότητος,
δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ Σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγον-
τες· ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων καὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ Σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου
ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι· ὅτι ἀγαθος καὶ φιλόανθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Πληρουμένου δὲ τοῦ Προσημιακοῦ Ἑλλάδος, λέγει ὁ Διάκονος
τὰ εἰρηνικὰ ἔξωθεν τῶν Ὁραζίων Πυλῶν καὶ ἄλλων κατενώπιον τῆς Εἰ-
κόνος τοῦ Χριστοῦ, ἀποκρινομένου τοῦ Χριστοῦ εἰς ἕκαστον τῶν
ἐπομένων εἰρηνικῶν τό

Κύριε ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-
σταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ
πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβειστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἡ ἐκκλησίας), πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ πλεόντων, ἀδικοπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ κάθισμα τοῦ «Μεγαλὸς ἀνὴρ, κτλ.» λέγει ὁ Διά-
κονος τὴν μικρὰν συναπτὴν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ
Θεὸς τῆ Σῆ χάριτι. Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑ-
περευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν
τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος, καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα ψαλλομένου τοῦ «Ἐκτευθυνθήτω», εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς
τὸ θυμίαμα λέγων.

Θυμίαμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός, εἰς
δοσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ
ὑπερουράνιον Σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν
τὴν χάριν τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος.

Καὶ ὁ Διάκονος θυμιᾷ τὸν λαὸν κατὰ τὸ εἰωθός.
 Μετὰ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν. εἰσοδευόντων ἀμφοτέρων, λέγει ὁ
 ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς εἰσόδου μυστικῶς.

Ἐσπέρας καὶ πρωτὶ καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν,
 εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθά Σου, Δέσπο-
 τα τῶν ἀπάντων, φιλόανθρωπε Κύριε. Κατεύθυνον τὴν
 προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, καὶ μὴ
 ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λο-
 γισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν
 θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς Σέ, Κύριε,
 Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν καὶ ἐπὶ Σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ
 καταισχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει Σοὶ
 πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ
 τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐἰτα εὐλογῶν ὁ ἱερεὺς τὴν εἰσόδον λέγει μυστικῶς.

Εὐλογημένη ἡ εἰσόδος τῶν ἁγίων σου πάντοτε,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἰσελθόντων εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ μετὰ τὸ προκείμενον
 τῆς ἡμέρας Ἰστακτι ὁ ἱεροδιάκονος εἰς τὸν συνήθη τόπον του καὶ
 ἐκφωνεῖ τὰς δεήσεις ταύτας.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ Χορός, τὸ Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου,
δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον,

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(τοῦ Δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ
πάσης ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων
κτιτόρων τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, τῶν
ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας,
σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως
τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων
καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει (ἡ Μονῆ) ταύτῃ,
(τῶν ἐνοριτῶν) ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἁγί-
ου οἴκου τούτου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῇ ἁγίῃ καὶ πανσέπτῃ Ναῷ
τούτῃ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιε-
στῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα
καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις

καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρουμένου τοῦ «Καταξίωσον, Κύριε» λέγει ὁ Διάκονος τὰς
ἑξῆς αἰτήσεις, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων ἀποκρίνεται ὁ χορὸς
«Παράσχου, Κύριε».

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῆ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν
καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰ-
ρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,
ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑ-
αυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις,
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ κατα-
βάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ
τοὺς δούλους Σου, ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλόανθρωπῳ Κριτῇ οἱ Σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν
τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν
ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸν Σὸν
ἀναμένοντες ἔλεον καὶ τὴν Σὴν ἀπεκδεχόμενοι σω-
τηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ
τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν παροῦσαν νύκτα
ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνερ-
γείας διαβολικῆς καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ
ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον
καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ὁ χορὸς) Ἀμήν.

Μετὰ τοῦτο, ἐάν ἡ ἀρτοκλασία, ψάλλει ὁ χορὸς τὸ δοξα-
στικὸν τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτόκιον· ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ δια-
κόνου ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ βήματος· εἶτα λέγει ὁ **Διάκονος** ταῦτα

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν Σου. Ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου
ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ὕψωσον κέρας χριστιανῶν
ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου
τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης
ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων, τῶν
ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων
διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυ-
σοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ
ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ
ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῶν
θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου τοῦ
τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου, Θεοδώρων
Τύρωνος καὶ Στρατηλάτου, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τοῦ
δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάν-
των Σου τῶν ἁγίων. Ἰκετεύομέν Σε, πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων Σου καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ α'. χορὸς τὸ «Κύριε ἐλέησον» ἐκ τρίτου. Εἶτα πάλιν ὁ διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Ιεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, υγείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τὸν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Εἶτα ὁ δ'. χορὸς τὸ «Κύριε ἐλέησον» τρίς καὶ ὁ διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, ἐπισκέψεως, διαφυλάξεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην, (καὶ μνημονεύει, οὕς βούλεται) υγείας καὶ σωτηρίας ὑπὲρ αὐτῶν εἴπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἔλθων, εὐμενῆ καὶ ἐνδιάλλακτον γενέσθαι τὸν

ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης, δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ Κύριον ἐλέησον μ.'

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὰ τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λέγει·

Εἰρήνη πᾶσι.

καὶ ὁ διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ κλινάντων τὰς κεφαλὰς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἁγίου (δεινός), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰσαακίμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων. Ἐμπρόσθεντος ποιήσον τὴν δεξιάν ἡμῶν, δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄρτην τῶν παραπτώματων ἡμῶν, σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν Σου, ἀποδίωξον ἀπὸ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον Σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα θυμῶν σταυροειδῶς, προπορευομένων λαμπροφόρων. Ὁ δὲ χορὸς ψάλλει τὸ «Θεοτόκε Παρθένα», μέχρις οὗ τελειώσῃ ὁ ἱερεὺς τὸ θυμιάμα, καὶ λαβὼν ἄρτον ἐπὶ χειρᾶς, καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυρόν, ἐπεύχεται τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον,

καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (ἢ τῇ Μονῇ) ταύ-
τη, καὶ εἰς τὸν κόσμον Σου ἅπαντα καὶ τοὺς ἐξ
αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους ἀγίασον.
Ὅτι Σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα.
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου
Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἄμήν.

Εἴτε εἰσέρχονται εἰς τὸ ἱερόν, ψάλλοντες εἰς ἦχον θαυρόν, τὸ

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκ-
ζητοῦντες τὸν Κύριον σὺν ἐλαττωθήσονται παντὸς
ἀγαθοῦ. (ἐκ τρίτου).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὴν πληρωθεῖσαν τὴν ἀποστίχον κατὰ λέγει ὁ ἱερεὺς ἢ
ὁ προσετώς.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν Σου, Δέσποτα, κατὰ
τὸ ρῆμά Σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου
τὸ σωτήριόν Σου, ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάν-
των τῶν λαῶν φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δό-
ξαν λαοῦ Σου Ἰσραήλ.

Μετὰ τὸ τρισάγιον λέγει ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν λέγων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Σοφία, ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα Σοι, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας)· τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως καὶ εἰπόντος τὸ Βασιλεῦ οὐράνια, τὸ Τρισάγιον, ὅτι Σοῦ ἐστίν, Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθεὶς, καὶ Προστασία φοβερὰ, κτλ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

